

Iskoláról, hobbiról, családról Jenei János testnevelővel

„Gyerekek és sport mindennekfelett”

A csepeli önkormányzat – munkája elismeréseként – Csepel Örökség díjjal tüntette ki október 23-án Jenei János testnevelőt. A Gróf Széchenyi Általános Iskolában oktató és a csepeli testnevelő-munkaközösséget vezető tanárember hosszú évek óta dolgozik azért, hogy a csepeli sport és a kerületben tanuló gyerekek minél többen egymásra találjanak. A gyerekek nemcsak az iskolában, a kerületi sportversenyeken, hanem a nyári táborozások alkalmával is gyakran találkozhatnak Jenei tanár úrral. A Csepeli Hírmondónak két testnevelésre között nyilatkozott nemcsak frissen kapott díjáról, de sok minden másról is.

Úgy gondolom, hogy ezzel a díjjal nem csak engem, hanem a csepeli testnevelők munkáját is elismerték. Nélkülük nem lehetett volna ilyen színvonalas munkát végezni. Azt hiszem, hogy ez az elmúlt 25-30 év csepeli általános iskolai sportjának is elismerése, velem együtt a csepeli testnevelő munkaközösség is megkapta ezt a díjat. Ez egy nagyon jó közösség, néhányukkal közel harminc éve dolgozunk együtt, és ezalatt folyamatosan sikerült fővárosi és országos szinten is kiemelkedő teljesítményeket elérni, mind szakmai, mind eredményesség szempontjából is.

Nevezhetjük ezt a mostani kitüntetést amilyen korai életműdíjnak is?

Hívhatjuk akár annak is, bár bőven van még megvalósításra váró tervem a kerületi általános iskolai sport terén. Ha már életmű, akkor visszatekintve a kezdetekre elmondhatom: minden testnevelő a saját szakmájában szeretne kiemelkedőt nyújtani, ami korábban az úttörő-, ma már diákolimpiai sikerek elérésében mutatkozik meg leginkább. A felnőtt csapatoknál az olimpiai győzelem talán a legértékesebb, egy testnevelőnél pedig az az egyik

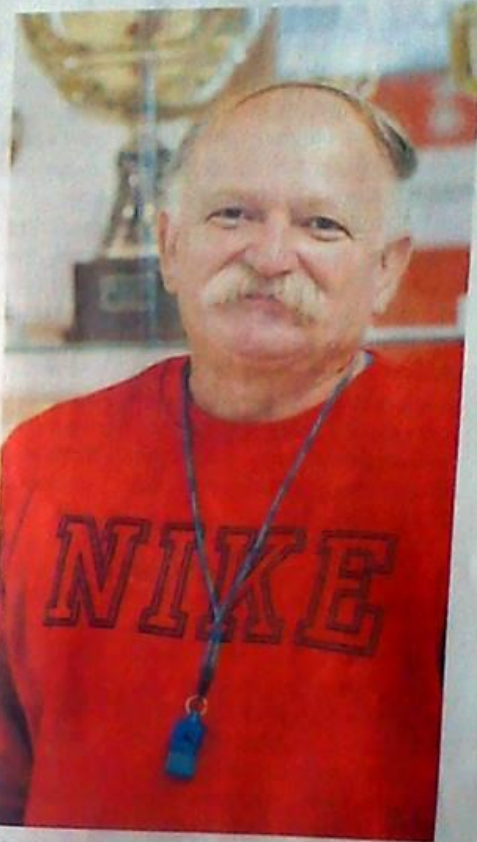
legnagyobb dolog, ha tanítványa diákolimpiai bajnok lesz. Nekem az jelentette az egyik óriási sikert, amikor labdarúgó fiam atlétikában nyert országos diákolimpiai bajnoki címet. Persze ezenkívül is tudnék még sorolni olyan győzelmeket, amikhez szakmailag hozzájárulhattam. Például atlétikai csapattal, mezei futóversenyen, labdajátékokban, kézilabdában és labdarúgásban is értünk el kiemelkedő sikereket a Széchenyi iskolával, de a Budapest-válogatott edzőjeként a teramói gyermek- és ifjúsági kézilabda-világkupán (ami megfelel egy nem hivatalos utánpótlás-világajnokságnak) is sikerült már diadalmaskodnunk, 2001-ben.

Kicsit kanyarodjunk el a sporttól és az iskolától. Aki ismeri Jenei Jánost, az tudja, hogy az unalom szó nem szerepel a szótárában, az aktív pihenés viszont annál inkább...

Ez nagyjából fedi is a valóságot... Otthon néha a fényképem van kitéve, hogy ne feledkezzenek el rólam. A feleségem – aki szintén pedagógus – immár 33 éve „tünteti ki” a türelmével és a maximális megértésével. A nyaramat is jobbra gyerektáboroztatással töltöm, Felsőtárkánytól kezdve a Bükkön át a Balatonig évről évre sok helyen táboroztattunk, és jelenleg is a Balatonon van a nyári főhadiszállásunk, ahol sok csepeli gyerek kikapcsolódását oldjuk meg. Korábban a téli szünetben Szlovákiába is szerveztünk táborokat: egyszóval mindenhová, ami a sporttal és a gyerekekkel kapcsolatos, igyekszem kivenni a részem, fogalmazhatok úgy is: gyerekek és sport szinte mindennekfelett.

Mi a hobbid?

A horgászat. 1971-ben – ha jól emlékszem az évszámra – még a horgászvalogatottságig is eljutottam. Szerettem a víz közelségét, és az előbb említett balatoni gyerektáborokban is adja magát, hogy néha „megkeressem az uszonyosokat”. Igazi szenvedély ez az életem-

ben: tartottam már horgásztáborokat is a gyerekeknek, ahol nemesak a pecázás fortélyait, hanem a természet iránti szeretetet, tiszteletet is igyekeztem átadni.

Nemrégiben a nagypapa lettél.

Nagyon nagy élmény! Pláne úgy, hogy – azt mondják sokan – a népes családból rám hasonlít leginkább a csöppség. Szerenesére kicsit több haja van, mint nekem. Most múlt nyolc hónapos az unokám, úgyhogy kicsit még gyakorolnom kell a nagypapaságot, de azért van már némi tapasztalatom a gyerekekkel.

Légrádi G.